

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
PODUREDNIŠTVO:		Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni /r/n 11234499
		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Za mir na svetu

Janez Pavel II. in predsednik George Bush

Predsednik Bush obiskal papeža glasnika upanja

Mirovno konferenco v Madridu sta odprla ameriški predsednik George Bush in Mihail Gorbačov. Bush se je ustavil še dva dni in nato v petek, 8. novembra prišel v Rim, da se v Vatikanu sreča s sv. očetom. Prišel je v spremstvu žene Barbare, zunanjšega ministra Jamsa Bakerja ter drugih diplomatov. S papežem sta imela zaseben razgovor brez prič in brez prevajalcev, saj sv. oče dovolj dobro govori angleški. Razgovor bi moral trajati 20 minut, zavlekel se je pa na 62 minut. Obisk je italijanska tv oddajala direktno, zato je bilo videti v predstvi, kako so navzoči nestrpnost čakali, da se oba visoka sogovornika vrneta iz osebne knjižnice sv. očeta, kjer se je razgovor vršil. Ko sta se vrnili od razgovora, je sledila izmenjava darov. Papež je predsednikovi ženi, ki je bila oblečena v črno, daroval rožni venec s srebrnimi jagodami in biseri.

O čem sta se tako dolgo razgovarjala? Uradno sporočilo Sv. sedeža pravi, da sta se razgovarjala o zadevah, »ki so najbolj pri srcu sv. očetu« in ki zaposlujejo tudi predsednika Busha. Ta je papežu poročal o konferenci v Madridu in njenih perspektivah za in pravičen in trajen mir na Srednjem vzhodu. Pri tem ima za Vatikan specifično težo vprašanje Jeruzalema. Izrael je proglasil Jeruzalem za svoje glavno mesto, papež pa ni tega nikoli priznal, kajti stoji na stališču, da je Jeruzalem sveto mesto za vsa tri monoteistična verstva: Mojzesovo, Kristusovo in Mohamedov islam. Zaradi tega mora imeti Jeruzalem določene mednarodne garancije za vsa tri verstva.

Oba sobesednika sta se razgovar-

jala tudi o odnosih Vzhod-Zahod v Evropi. Tudi tu je katoliška Cerkev zainteresirana, saj se zaveda, da nova Evropa ne bo nastala samo z gospodarsko ter ekonomsko integracijo, s svobodnim tržiščem, temveč da je potrebna tudi duhovna integracija, saj ima končno evropska kultura skupne krščanske korenine. Vsled tega je sv. oče tudi sklical sinodo vseh evropskih škofov. Pravoslavne Cerkve se sicer proti pričakovanju vabilu niso odzvale, upanje pa vseeno ostaja.

Tretja zadeva je bila Jugoslavija. Papež Wojtyła je ponovno opozoril na spopad med Srbi in Hrvati. Tudi v razgovoru z Bushom sta o tem govorila. »Sv. sedež je naklonjen, da se napravi konec temu položaju, ki je tragičen,« je dejal vatikanski glasnik. Morda je tudi izmenjava mnenj o stanju na Balkanu pomagala, da je Bush podprl sankcije, ki jih je Evropska skupnost sklenila uvesti zoper Jugoslavijo, oziroma zoper tiste republike, ki ne bodo spoštovale predlogov za premirje.

Istočasno kot med papežem in predsednikom Bushom so tekli razgovori tudi med zunanjim ministrom Bakerjem ter vatikanskim državnim tajnikom Sodianom; tudi ta dva sta razpravljala o podobnih vprašanjih. Ob koncu srečanja je Bush prizadevanja sv. očeta označil kot »sporočilo upanja«.

Na vseh ravneh potekajo razgovori o Jugoslaviji, kljub temu se tam nič bistvenega ne spremeni; srbski napadi na Vukovar, na Dubrovnik in na drugih bojiščih se kar naprej nadaljujejo. Ali ni to sramota za ves svobodni svet in za nemoč zahodne diplomacije?

Sankcije in modre čelade za Jugoslavijo

Sankcije proti Jugoslaviji je Evropska skupnost minuli petek (8. novembra) končno sprejela, ni pa hotela pokazati s prstom na napadalca (kakor je bil obljubil lord Carrington), niti ni povedala, katerih republik sankcije ne bodo prizadele — to si bodo morale z »lepim vedenjem« šele izboriti. Sprejete sankcije zajemajo razveljavitev posebnega jugoslovanskega sporazuma z ES, ukinitve olajšav za uvoz jugoslovanskega blaga, posebej tekstila, izključitev iz drugih programov pomoči in predlog za naftni embargo. Ukrepi, ki naj bi začeli veljati za vso Jugoslavijo, nato pa bi jih postopoma odpravljali za kooperativne republike (o tem naj bi sklepali šele 2. decembra), utegnejo še najbolj prizadeti Slovenijo, katere 60% izvoza odpade prav na ES, med najpomembnejšimi artikli pa je prav tekstil. Zato ni čudno, da je Slovenija takoj sprožila akcijo, s katero naj bi bila čimprej izzvzeta iz paketa sankcij. Rimski sestanek je sicer omenil tudi možnost priznanja neodvisnosti nekaterim republikam, toda šele ob koncu mirovne konference in ob poprejšnji ugotovitvi položaja manjšin. Evropa se (zaradi zavlačevanja) očitno obnaša, kot da ne bi vedela, da je Slovenija že zdavnaj vzorno uredila pravice svojih dveh manjšin, in v isti koš meče položaj srbske manjšine na Hrvaškem ali Kosova z vprašanjem slovenskih manjšin. Nekolika spodbudnejša je ponedeljkova Reuterjeva vest, po kateri naj bi Carrington izjavil, da je priznanje Slovenije in Hrvaška neizbežno.

SRBIJA KLIČE MODRE ČELADE

Rimski sestanek bojev ni ustavil. Še pred sestankom so prvič bombe padale tudi na ozemlje Republike Srbije, na Šid in Apatin, ki sta strateško pomembni mesti v bližini Vukovarja.

V začetku tedna so se zaostri napadi na Dubrovnik — menda naj bi vojska četnikom obljudila bogat vojni plen, če Dubrovnik pade. Zade so bile tudi že nekatere stavbe v zaščitenem starem delu mesta.

Srbski del nekdanjega zveznega jugoslovanskega predsedstva pa je v nedeljo poskrbel za presenečenje, ko je od Varnostnega sveta Združenih narodov zahteval posredovanje modrih čelad. Srbija se s pobudo očitno želi izogniti sankcijam ali jih vsaj odložiti, hkrati pa zadevo »Jugoslavija« prenesti v palačo na East Riverju, kjer ima kot voditeljica nevrščenih in kot edini mednarodno priznani subjekt v podobi Jugoslavije veliko ugodnejši položaj. Srbija si z razporeditvijo mirovni čet na okupirana hrvaška ozemlja želi v bistvu priznanje okupacije in boljši pogajalski izhodiščni položaj. Z zasedenih območij pa tudi že poročajo, da so novi okupatorski veljaki Hrvatom prepovedali vrnitev na

svoje domove, posestva pa začeli podeljevati Srbom, da bi spremenili nacionalno sestavo teh območij.

POLITIKA V SLOVENIJI

Demos se še ni zedinil okrog lastninske zakonodaje, saj se novo nastala Ruplova stranka o njem še ni dokončno izrekla. Ruplovi demokrati si s sintagmo, da so »znotraj prostora Demosa«, želijo zagotoviti nekakšen poseben avtonomen status v koaliciji, ki jih ne bi zavezoval k koalicijski disciplini v parlamentu. Če se bodo Ruplovi odločili proti predlagani zakonodaji, je po Pučnikovih besedah možno iskanje nove koalicije ali pa novih volitev. Obstaja tudi možnost referendumov o ukinitvi trozborničnega skupščinskega sistema, s čimer bi prenehala blokada lastninske zakonodaje v Zboru združenega dela.

Dosti prahu je dvignila tudi zadeva okrog odstavitve glavnega urednika »Slovenca« Andreja Rota, ki je lani z družino prišel iz Argentine. V

intervjujih, ki jih je Rot dal za več časopisov je v bistvu potrdil pisanje Dela, po katerem naj bi bila njegova odstavitev pogoj za finančno pomoč časopisu v višini 250.000 ameriških dolarjev od Slovencev v Ameriki, katerim menda ni bila všeč Rotova uredniška politika. Ta da naj bi bila premalo protikomunistična. Rot sicer lastnikom časopisa ne očita pravice do odstavitve, zameri pa jim način, kako so to storili. Kot pravi, je že prej sam ponudil odstop, ki pa da ni bil sprejet. »Bil sem ponižan,« pravi Rot in razmišlja o vrnitvi v Argentino. Iz uredništva oz. od lastnikov »Slovenca« še ni prišel noben odmev na Rotove trditve.

Iz Švice pa prihaja prijetnejša, tudi politična novica. Mednarodna smučarska zveza FIS je na sestanku v Švici Slovenijo sprejela kot polnopravno članico. Tako bodo lahko slovenski smučarji že v letošnji sezoni nastopili pod slovenskimi državnimi oznakami.

Leon Marc

Predsednik Cossiga spet preseneča

V nedeljo (10.11.) smo med večernimi radijskimi novicami slišali, da se je predsednik republike Cossiga udeležil nedeljske maše v zavodu sv. Hieronima v Rimu, ki je last hrvaške Cerkve. Pri maši je celo prebral eno berilo in oblikoval dve prošnji, v kateri prosi Boga, naj vrne Hrvaški mir in pospeši mednarodno priznanje Slovenije in Hrvaške. Sv. mašo je daroval upokojeni reški nadškof Josip Pavlišič. Po maši se je nadškof predsedniku zahvalil za prisotnost in vso pomoč, ki jo nudi italijanska vlada Hrvaški v teh težkih trenutkih.

O priznanju obeh republik odloča italijanska vlada, a predsednik Cossiga z nedavnim obiskom Slovenije in sedanjo udeležbo pri sv. maši v hrvaškem zavodu prav gotovo izvaja moralni pritisk, da bi se že enkrat odločila za priznanje.

Narodni orkester Rusije igra za sv. očeta

V četrtek, 31. oktobra popoldne, je v veliki dvorani v Vatikanu ruski orkester igral za sv. očeta. Na začetku je ruski poslanik pri Svetem sedežu Jurij Karlov pozdravil sv. očeta. Potem je rekel, da bo ruski narodni orkester izvajal najlepše iz ruske kulture. Izvajali so dela Čajkovskega, Chopina, Glazunova, Korsakova, Prokopjeva. Nekateri člani orkestra so zelo mladi. Pianistka Lena Kolesnikova ima samo 10 let, violenčelist Koly Gimaletdinov pa celo 9 let. Ob koncu se je sveti oče zahvalil za umetniški užitek. Umetnikom je zaželel, da bi prišli do spoznanja Tistega, ki je vir vsake lepote in harmonije: Boga, Stvarnika čudovitega vesolja, Očeta in Prijatelja vsakega človeka.

Referendum v naši deželi

V nedeljo, 24. novembra, bo v deželi Furlanija/Julijska krajina referendum ali ljudsko glasovanje. Ta referendum se tiče samo naše dežele. Izreči se bo treba o sklopu treh vprašanj: glede deželnega načrta o prometnih zvezah; o nekaterih zadevah glede lova; o večji skrbi za okolje. Ta referendum so sprožili in zahtevali zastopniki zelenih, podprla pa jih ni nobena druga stranka. Od tod najbrž tudi splošno nezanimanje za ta referendum. Le občine so začele postavljati table za lepake. Tudi po radiu in televiziji niso o tem še kaj prida govorili. Nezanimanje je torej precej razširjeno.

Ko bomo torej šli glasovat, bomo zato malo vedeli, za kaj naj se odločimo. Zakon pa določa, da referendum propade, če je udeležba manj kot 50 odstotna. Neki tak referendum je že propadel, ker se ljudje zanj nismo zmenili. Ali bo tudi v nedeljo 24. novembra tako?

Duhovniško semenišče v Albaniji

V Albaniji so v mestu Skadar odprli prvo katoliško duhovniško semenišče. Semenšče bo sprejelo 30 kandidatov za duhovniško službo. Verske dejavnosti so bile v Albaniji desetletja prepovedane. Majhno je število katoličanov. Pomoč za ustanovitev prvega semenšča je dala italijanska škofovska konferenca.

V Albaniji bodo vrnilo cerkveno imovino

Albansko glasilo Zeri i Populit je objavilo novico, da bo albanska vlada vrnila katoliški in pravoslavni cerkvi leta 1967 zaseženo imovino. Ni pa še gotovo, ali bo vrnjena vsa imovina ali le v omejenem obsegu.

Čez tri leta nova slovenska Biblija

Predavatelji Svetega pisma na Teološki fakulteti v Ljubljani z oddelkom v Mariboru, na ljubljanski Filozofski fakulteti in na nekaterih drugih visokošolskih in znanstvenih ustanovah že enajsto leto (od 1980 naprej) pripravljajo prevod celotnega Svetega pisma. Nova zaveza je izšla 1984 ob 400-letnici izida Dalmatinove Biblije. Delo pri prevodu Stare zaveze je v glavnem opravljeno, vendar bo potrebno prevod še uskladiti in kar se da poenotiti na poti do bralcev. Poleg tega morajo prevajalci pripraviti opombe in uvode.

Pri sestavljanju opomb in uvodov k posameznim knjigam Svetega pisma se prevajalci opirajo na francosko ekumensko izdajo Biblije, a jih prirejajo, krajšajo ali dopolnjujejo glede na naše potrebe. Že pred leti so prevajalci in drugi sodelavci soglasno izrazili željo, naj bo splošni uvod v celotno izdajo Svetega pisma izvirno slovensko delo, napisal pa bi ga naj predsednik koordinacijskega odbora za nov prevod Svetega pisma prof. dr. Jože Krašovec.

VSE INFORMACIJE O ZGODOVINSKEM OKVIRU NASTAJANJA SVETEGA PISMA

Po besedah dr. J. Krašovca, profesorja na ljubljanski Teološki fakulteti, od konca letošnjega maja tudi dopisnega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti, naj bi splošni uvod obsegal vse osnovne informacije o zgodovinskem okviru, v katerem je nastajalo Sveto pismo, poglobljene značilnosti njegovega nastajanja ter temeljne vsebine in pomen za evropsko, še posebej slovensko kulturo.

»Takšen oris je potreben, ker bralcem vseh vrst odpira pogled na temeljne značilnosti Svetega pisma. Tako vsestransko zasnovanega uvoda ne prinaša noben starejši slovenski ali tuji prevod Svetega pisma. Bržčas zato, ker večina prevajalcev meni, da izčrpnije informacije o Svetem pismu sodijo zgolj v enciklopedije, splošne uvode in komentarje.« (prof. dr. J. Krašovec).

Uvod v nov prevod Svetega pisma je v glavnem že pripravljen, pregledali so ga vsi prevajalci, nekateri so s svojimi predlogi prispevali pomemben delež pri oblikovanju njegove dokončne podobe. Uvod obsega naslednje oddelke, ki pa bodo v izdaji morda delno objavljeni na začetku, delno na koncu Biblije: geografska lega biblijske dežele, zgodovinski okvir Stare zaveze, kanon Nove zaveze, navdinenje in resničnost Svetega pisma, pomen Svetega pisma za judovstvo, krščanstvo in islam, pomen Svetega pisma za razvoj kulture.

ZGODOVINSKI OKVIR STARE ZAVEZE

Zgodovinski okvir Stare zaveze obravnava v pododdelkih nastanek Izraela, izhod iz Egipta in dobo sodnikov, obdobje monarhije in nastanek judovstva. Zgodovinski okvir Nove zaveze pa bo v novem prevodu predstavil rimsko upravo in Herodovo dinastijo, položaj judovstva v Kristusovem času, stranki farizejev in saducejev, esene in kumransko skupnost. Na drugi strani oddelka o kanonu Stare in Nove zaveze obravnava nastanek vseh knjig Svetega pisma in zgodovino besedila, obenem pa bosta predstavila tako ime-

novane apokrifne knjige, ki niso bile sprejete v Sveto pismo.

Na vprašanje, kaj prinašata oddelka o navdinenju in resničnosti Svetega pisma ter o njegovem pomenu za judovstvo, krščanstvo in islamsko vero, nam jo prof. dr. J. Krašovec, odgovoril:

»Oddelek o navdinenju in resničnosti Svetega pisma bo predstavil vse najstarejše vire, ki pričajo o božjem izvoru Svetega pisma, torej tovrstne navedke iz samega Svetega pisma, iz del judovskega filozofa Filona Aleksandrijskega in zgodovinarja Jožefa Flavija in cerkvenih očetov. Potem je govor o razmerju med zgodovinsko in teološko resničnostjo Svetega pisma. V oddelku o pomenu Svetega pisma za judovstvo, krščanstvo in islam se bodo pojavili tile pododdelki: mesto Svetega pisma v judovstvu, starejši krščanski prevodi, načela razlage Svetega pisma do novega veka, temeljne razlike med judovstvom in krščanstvom, razmerje med Svetim pismom in izročilom, mesto Svetega pisma v islamu. V oddelku o pomenu Svetega pisma za razvoj kulture so nanizani vsi dosedanja slovenski prevodi Svetega pisma iz vseh slovenskih pokrajin (po Krašovčevi sodbi gre za doslej najbolj izčrpan predstavitev), sledi pa ji predstavitev vloge in pomena Svetega pisma v evropskem in slovenskem leposlovju, v evropski in slovenski umetnosti ter v evropski in slovenski glasbi.

»Tako vsestranske in obsežne predstavitve Svetega pisma ne najdemo v nobeni dosednji izdaji. Povsod namreč manjka predvsem predstavitev pomena Svetega pisma v evropski kulturi. Rad bi še posebej omenil, da ta uvod ne bo edina izvirna poteza nove slovenske Biblije, ki jo mnogi že željno pričakujejo« (prof. dr. J. Krašovec). Profesor Krašovec sicer ni povedal, kdaj naj bi Slovenci dobili novi prevod Svetega pisma, vendar vse kaže, da bo »knjiga vseh knjig« v našem materinem jeziku med bralci najkasneje do leta 1994. Čez tri leta bo torej opravljeno izjemno zahtevno in odgovorno delo pri slovenskem prevodu celotnega Svetega pisma, ki bo brez dvoma tudi izjemna pridobitev za slovensko kulturo.

Ivan Virnik

Nemški generalni konzulat v Ljubljani

Nemška republika je v Ljubljani odprla svoj generalni konzulat. To dejanje naj bi bilo korak za poznejšo ustanovitev veleposlaništva, ko bo Slovenija priznana za samostojno in suvereno republiko. Nemčija je sploh tista, ki republiko Slovenijo najbolj podpira na poti v suverenost.

Zbor Lojze Bratuž na »Primorska poje« v Tolminu

Ob izidu Trstenjakove knjige Misli o slovenskem človeku

Spoznanje akademika prof. dr. Antona Trstenjaka, da se »noben zaveden Slovenec ne sme sprijazniti z mislijo, da bi njegov narod kdaj propadel«, je dobilo vnovično potrdilo v njegovi zadnji knjigi Misli o slovenskem človeku, ki je izšla v Založništvu slovenske knjige v Ljubljani. Kljub častitljivim letom ostaja kot »večni mladenič«, in v zanj nič kaj prijetni vlogi največjega živečega slovenskega psihologa, genialni opazovalec življenja.

Knjige, ki jih je napisal, soglašajo s to ugotovitvijo: Med ljudmi, Po ta do človeka, Človek v ravnotežju, Človek v stiski, Hoja za človekom, Človek samemu sebi, Človek in sreča, Pastoralna psihologija, Če bi še enkrat živel... Izjemno bogatemu knjižnemu opusu avtorja, ki presega že 60 samostojnih del, se pridružuje še knjiga Misli o slovenskem človeku. Brez zadržkov lahko rečemo, da prihaja med Slovence v matici ob pravem času in s pravo vsebino. Prav v času, ko vstopajo z velikim srcem in s plašnimi koraki, v svojo samostojno državnost. Torej je po Trstenjakovi sodbi pravšnji čas za razmislek o tem, kaj smo, kje smo, kam gremo, kakšni smo? Predvsem pa naj bi našli odgovor na vprašanje: »Kakšen je vendarle človek, ki naj gospodari na tej svoji, slovenski zemlji?«

Hoja za človekom, ki je bil predvsem in zlasti Slovenec.

O vsem tem razmišlja in ponuja odgovore z besedo osebnega poštenja in iskrenega rodoljubja. O slovenskem človeku pripoveduje prof. Trstenjak z vednostjo psihologa, s pronicljivostjo misleca in z razumevanjem humanista in velikega narodnjaka. Kot sam pravi, je vse svoje življenje hodil za človekom, ta pa je bil predvsem in zlasti Slovenec! Ne tisti, nad katerim se je po Cankarju še Bog razjokal, a ta, ki je preko vseh slemen časa in piša zgodovine obstal na nevarnih tleh, majhen in zmeraj ogrožen, a nikoli zgrožen, da ne bi veroval v milejše zvezde in »zjasna vremena«.

Potem nadaljuje: »Čudež se lahko reče temu, da smo zmeraj bili, smo in bomo, a za tem čudežem so ljudje, ki so taki, kot smo pač Slovenci. Manjšini in mejnim narodom, kar smo na zemljevidu Evrope in sveta, samo kakovost lahko pomaga v nelahkem tekmovanju z večjimi in močnejšimi. Ali kot je bilo že zdavnaj izpričano: beseda, ki je ideja, premika svet in mi smo utrdili svoje bivanje z besedo in smo doslej imeli le svojo knjižno državnost. A prav v tem smo bili enakovreden subjekt vsem, s svojim duhovnim življenjem, s svojo dušo, s svojim oltarjem. Naj bi ostali, ker smo izbrali besedo?«

Nova Trstenjakova knjiga ni napisana na osnovi anket, analiz, statistik in uradnih podatkov, pač pa je kamenček v mozaiku njegove legen-

»... ko boste videli, da se to dogaja, vedite, da je blizu, tik pred vrati.«
(Mr 13, 29)

Božja beseda zadnjih nedelj cerkvenega leta nas opozarja na poslednje reči, da na svetu ni nič večno, vse je minljivo. Človek začenja, ko se rodi in konča, ko mora umreti. Božja beseda govori o koncu sveta — Bog bo vsemu, kar je nepopolno, dal popolno obliko.

Za človeka je konec na tem svetu telesna smrt. Kdaj pa bo konec vsemu ve, samo Bog: »Za tisti dan ali uro pa ne vé nihče, ne angeli v nebesih ne Sin, ampak samo Oče« (Mr 13, 32). Zato je neumno, da se nekateri, iz strahu pred prihodnostjo, zatekajo k raznim horoskopom, vedeževanju oziroma vzamejo preveč resno razne psevdoznanstvene in psevdoteološke napovedi, s katerimi nas begajo raznorazne verske sekte.

Jezus, božji Sin in naš odrešenik, je prišel, da nas pokliče na pot evangelija. Božje kraljestvo, ki ga je oznanil, se uresničuje počasi, korak za korakom. Zanj je potrebno veliko dobre volje in truda. Svojo dopolnitev bo doseglo, ko bo Kristus »izročil kraljevanje Bogu in Očetu, da bo On vse v vsem« (prim. 1 Kor 15, 24-28).

Kristjana ne sme biti strah pred prihodnostjo. V pričakovanju trenutka, ko bo moral polagati račune o tem, kako je upravljal svoje zemeljsko življenje, mora biti čuječ, pozoren in dejaven v izpolnjevanju božje volje. Truditi se mora, da doseže v kar najvišji možni meri vse tiste vrednote, ki jih bomo v vsej polnosti smeli uživati šele pri Očetu v nebesih.

V knjigi Janezove Apokalipse je zapisana čudovita misel, ki potrjuje našo vero, upanje in ljubezen v Božjo Previdnost in večno življenje: »Glej, vse delam novo! Žejnemu bom dal zastoj od izvirka žive vode. Kdor bo zmagal, bo to podedoval in jaz bom njemu Bog, on pa bo meni sin« (Jn 21, 5-6).

MILAN NEMAC

darne hoje za človekom, tokrat hoje za rojakom Slovincem. Prav zato je knjiga Misli o slovenskem človeku še toliko bolj človeško umljiva in sporočilno bogata. Sodeč že po pregovoru, ki sodi k vsebini te knjige: »Nacionalnost je treba občutiti s srcem, a ne je zgolj izražati z usti!«

I.V.

Pevski zbor Lojze Bratuž

Zadnjič smo omenili 40-letnico MePZ zbora Lojze Bratuž v Gorici. Danes nekaj več o tem zboru. (Ured.)

Ko je pred 40 leti prof. M. Filej ustanovil ta zbor ter imel z njim prve nastope, je bilo v goriškem mestu veliko idealizma in zato tudi v zboru veliko pevcev. Toda desetletja svobode in naval potrošništva so včasih hudo načeli idealizem in ljubiteljsko požrtvovalnost. Sodobni svet vabi mladino s prikupnimi obeti v najrazličnejše smeri. Pred dobrim desetletjem je bilo v zboru več kot 50 pevcev. Vrste so se potem razredčile, a skupina je v najtežjih trenutkih pokazala izredno žilavost. Iz leta v leto se je upirala težavam, ki so ogrožale uspešno delovanje in sam obstoj. Pristop novih in mladih pevcev je vedno zadostno utrjeval položaj za bodočnost.

V štirih desetletjih se je zvrstilo veliko nastopov, nekaterih pa se starejši pevci spominjajo še posebno: od udeležbe na tekmovanju »Seghizzi« in nepozabnega gostovanja v Parizu do letošnjega izleta po Gallusovih poteh. Ob takih prilikah je zrasla skupinska zavest in se utrdila volja, ki je potrebna za bodoče delo.

Poleg klasične polifonije se je zbor vedno posvečal tudi narodnim pesmim in njihovim priredbam. Iz narodne zakladnice je izbiral, kar je bolj neobičajnega; tudi malce pozabljenе pesmi, take, ki jih ne slišimo na vsakem koncertu. Sporedi odpetih koncertov pokažejo zanimiv prerez od Gallusa do najnovejših pristopov sodobnih skladateljev, med katere sodi tudi sam sedanji dirigent zbora prof. Stanko Jericijo. Pod njegovim požrtvovalnim vodstvom so se pevci spoprijeli z vsako zastavljeno nalogo in si vedno na moč prizadevali, da bi njihovo petje ostalo poslušalcem v lepem spominu.

F.Ž.

Titova dediščina

Iz Münchna poročajo, da bo Jovanka Broz, vdova nekdanjega jugoslovanskega predsednika Josipa Broza Tita, dobila 11 let po moževi smrti nazaj njegovo lastnino. Po devetletnem pravdanju je sodišče prisodilo Jovanki in Titovima sinovima Žarku in Mišu pravico do razpolaganja s 64 Titovimi oblekami in 805 drugimi osebnimi predmeti. V Beogradu pravijo, da je imel Tito 16 različnih maršalskih uniform, 142 srajc, 173 kravat in 168 parov nogavic. Na voljo je imel tudi 80 parov čevljev. Kaj posebno reven res ni bil.

(Nedeljski dnevnik)

Car Nikolaj II. kmalu blažen

Ruska pravoslavna Cerkev se pripravila, da bi razglasila zadnjega carja Nikolaja II. in njegovo družino za blažene. Carja in njegovo družino so umorili boljševiki leta 1919. Novico o razglasitvi je povedal nadškof Valentin Miščuk, zastopnik ruskega patriarha v Parizu. Na kraju umora bo pravoslavna Cerkev postavila samostan.

Igra - Sveti eksperiment

Slovenski kulturni klub organizira v soboto, 23. novembra, gostovanje dramske skupine Mladih krščanskih demokratov iz Slovenije, ki je ob letu vsemisijonskega leta pripravila igro Sveti eksperiment, ki govori o poskusu jezuitskih misijonarjev, da bi rešili amazonske Indijance pred izkoriščanjem španskih osvajalcev. Predstava bo v Marijinem domu pri sv. Ivanu ob 20. Igro priporočamo vsem, mladim in starejšim.

Štandreški igralci nastopili v Mavhinjah

Vabilu kulturnega športnega društva Mavhinje-Cerovlje se je odzvala dramska skupina prosvetnega društva »Štandrež« in nastopila s komedijo Gospod Evstahij z Goriške v domači gostilni v nedeljo, 10. novembra.

Predstave se je udeležilo veliko mladih in navdušenih gledalcev, ki so bili hvaležni štandreškimi igralcem za lep in prijeten večer v domačem kralju. Štandreško skupino so že povabili za nove nastope.

140 let Mohorjeve

Najstarejša in najzaslužnejša založba — Mohorjeva družba — je te dni slovesno praznovala svojo 140-letnico.

Leta 1851 (po ideji lavantinskega škofa Slomška in ob pomoči prof. Janežiča in Einspielerja) ustanovljena, je skozi leta svetovnih vojn, s premorom, a vztrajno s pogledom naprej za vzgojo slovenskega človeka, kljubovala težavam in nasprotnikom. Po uradni potrditvi Družbe, po papežu IX. je po nekaj letih ustanova prišla do dovoljenja za lastno tiskarno in v dveh letih (od 1892 do 1894) zgradila na Vetrinjskem obmestju (kjer stoji še danes) »Mohorjev dom«. Število udov se je iz leta v leto večalo in doseglo višek leta 1918, ko jih je štela čez 90.000. Žal je morala že leto nato Celovec zapustiti in se preseliti na Prevalje. Ko ji je bilo leta 1940 delovanje prepovedano, premoženje pa zaplenjeno, je bil to le nekajletni premor, saj je prelat Podgorc izposloval priznanje in vrnitev odvzetega po končani zadnji vojni.

Pod vostvom povojnega duhovnega očeta Mohorjeve, prelata dr. Janeza Hornböcka (ki je lani umrl) je leta 1951 tiskarna spet začela delovati, odprli pa so tudi lastno trgovino in knjigarno. Ustanovitev Slovenske gimnazije (leta 1957) je bila možna tudi zato, ker je Mohorjeva s sodelovanjem salezijancev in šolskih sester poskrbela za vzgojne domove. Sicer pa so poleg skrbi za tiskano besedo neprestano razširjali svoje delovanje. Na Dunaju ima Mohorjeva študentski dom »Korotan«, isto ime nosi tudi zunanjetrgovinsko podjetje, ustanovljeno leta 1985 in razširjeno s svoji delovanjem tudi v Sloveniji, Italiji in na Poljskem, v Celovcu sta za dijake in študente na razpolago Slomškova in Modestov dom, pod svojo streho imajo vrsto slovenskih organizacij, otroški vrtec, vedno uspešnejša je privatna osnovna šola, zadnja pridobitev pa je »Omanova ustanova«, ki obsega 120 slikarjevih del, ki so razstavljena po vseh hišah.

Da je Mohorjeva res »kup dobrih volj« (ki zaposluje že preko 100 ljudi), so pokazali na praznovanju v ponedeljek, 28. oktobra, ko se je v dvorani Slomškovega doma zbralo

veliko število častnih gostov in Slovencev od vsepovsod. Direktor dr. Anton Koren je med drugim lahko pozdravil krškega in mariborskega škofa, koroškega deželnega glavarja, slovenskega ministrskega predsednika, ministra za kulturo in šolstvo, pa celovškega župana in vrsto predstavnikov raznih organizacij in ustanov ter številno duhovščino. Prišli so tudi Slovenci iz Amerike in Kanade, saj so prav ti zbrali največ denarja za pomoč Sloveniji, ki ga je na prireditvi prejel predsednik Peterle — kar 9.750.000 šil., kar je približno 50 milijonov tolarjev.

Dr. Koren je orisal težavno pot Mohorjeve, predstavil pa je tudi »Omanovo ustanovo«, na katero so zelo ponosni. Župan je kot darilo prinesel s seboj obljubo, da bodo eno od bližnjih gas preimenovali v »Dr. Janko Hornböck cesto«. Prav tako se je hotel postaviti deželni glavar, ki se bo potrudil za finančno podporo osnovni šoli (odprt je znesek 2. milijonov šil., kar je smešno v primerjavi z zbranim denarjem v pomoč Sloveniji). Škof Kapellari je govoril o »Pestri hiši Evrope« in ji zaželel vse dobro. Predsednik Družbe, dr. Zablantnik je potem najbolj zaslužnim Mohorjevim podpornikom in sodelavcem podelil »Slomškova priznanja« (dobilo jih je 28 Slovencev iz Koroške in zamejstva). Najbolj prisrčno pa so odmevale isrene besede predsednika Peterleta, ki je povedal tudi to, da so bile včasih Mohorjeve

knjige za Slovenijo oz. Jugoslavijo tako sumljive kot je danes orožje — poleg tega pa je bila njegova prva prebrana knjiga Mohorjevka. Torej vsaj majhno priznanje včasih tako zapostavljeni ustanovi.

Slavnost sta okrasila otroški zbor Mohorjeve osnovne šole in oktet »Suha«. Po ogledu razstave se je vsak lahko poslužil tudi bogatega bifeja, obujal spomine ali se zanimal za bogato delovanje Družbe, ki so ji vsi govorniki zaželeli še vrsto okroglih obletic.

Mohorjeva je ta dan blestela tudi na zunaj: kar tri zastave — koroška, papeška in slovenska — so oznanjale veliki dogodek. Avstrijska TV pa je pri večerni oddaji prinesla zanimivo poročilo o praznovanju.

R.B.

Mariborski zbor »Slomšek«

V sredo, 9. oktobra, se je zbor »Slomšek« iz Maribora udeležil skupne papeže avdijske. Sveti oče ga je pozdravil takole: »Pozdravljam pevske zbor »Slomšek« iz Maribora v Sloveniji. Svoj letni program pevske nastopov želite zaključiti z obiskom Rima, kjer je med drugim grob sv. Cicerilije, zaščitnice petja. Naj Vas rimska krščanska kultura še bolj plemeniti, obenem pa po besedah božjega služabnika Slomška opozori, da je naša domovina v nebesih. Očetovsko blagosloviljam Vas in Vaše drage.« — Fotografija v L'Observatore Romano kaže, da se je sveti oče s člani zbora tudi slikal, ti pa so med slikanjem peli in razvili slovensko zastavo.

Sedež Mohorjeve družbe v Celovcu

Te dni na veliko govorijo in pišejo o Istri. Vzrok za to je razpad druge Jugoslavije, ki jo je dobila od premagane Italije po drugi svetovni vojni. Nacionalistični, revanšistični in šovinistični mrhovinarji neofašistične in posamezniki nekaterih drugih strank ter Liste za Trst so takoj zagnali vik in krik: Osimski sporazumi nimajo več nobene veljave, nanovo bo potrebno zarisati državne meje, Istra je naša (seveda italijanska), odkupimo si Istro in podobno.

Zato je prav, da pogledamo razloge, ki so slovenske in hrvaške istrske duhovnike napotili po drugi svetovni vojni v Pariz, da Komisiji za razmejitev posredujejo svoje mnenje o pripadnosti Istre. To doživeti je zelo natančno opisal znani istrski duhovnik Božo Milanović v svoji knjigi Hrvatski narodni prepoved v Istri:

»Dne 19. marca 1946 so pred Komisijo za razmejitev prišli trije duhovniki kot zastopniki »Zbora duhovnikov svetega Pavla za Istro«: upravitelj župnije Tinjan Banko Tomo, ravnatelj pazinskega semenišča Jurca Leopold in Milanović Božo, ki je takrat še bival v Trstu. Sprejem je trajal tri ure in četrt (od desete ure

Istra na pariški konferenci

tričetrt do druge ure po polnoči). Če sodimo po razgovoru in raznih izjavah, ni bil sprejem pred Komisijo samo zanimiv, ampak tudi izredno važen. Zaradi tega je potrebno, da ga opišemo.

Božo Milanović je nekaj dni pred sprejemom, s pomočjo šematizma (cerkvenega popisa župnij in duhovnikov) in osebnega poznavanja razmer, sestavil statistiko, iz katere je razvidno, da je v Istri 75% hrvaških in slovenskih župnij, 13% mešanih in 12% italijanskih. Narodna skupnost, ki v posameznih župnijah ni dosegla 10%, ni prišla v poštev. To je tudi omenjeno v statistiki, kjer so bile našete vse župnije. Statistiko smo prevedli v angleški, francoški in ruski jezik. S tem dokumentom v rokah smo tisti večer stopili pred komisijo. Da ne bi morda drug drugemu segali v besedo, smo se že med potjo domenili, da bo pogovor vodil v glavnem Božo Milanović.

Mlajši član ruske delegacije je znal hrvaško in je pogovor prevajal v rusščino. Neki drugi Rus je to prevajal v angleščino in neki Anglež v francosščino.

Trojica duhovnikov se je po pozdravu usedla skupaj z delegati. Predsednik komisije, tisti večer je bil neki Anglež, je prebral besedilo o tajnosti zasliševanja. Potem je začel spraševati o »Zboru duhovnikov svetega Pavla«, ki ga je trojica duhovnikov zastopala, ter o številu hrvaško-slovenskih ter italijanskih duhovnikov v Istri. Ko mu je duhovnik Božo Milanović povedal, da je v Istri 132 hrvaških in slovenskih župnij (75%), 23 mešanih in 21 italijanskih, je rekel: »Bi nam lahko izročili popis istrskih župnij?« Sledil je odgovor: »Da, imamo ga s seboj in to v več primerkih v hrvaškem, angleškem, ruskem in francoskem jeziku.«

Člani komisije so bili prijetno presenečeni, sprejeli so posamezne kopije in se zahvaljevali. Predsednik je izjavil, da je ta popis zanje izjemne važnosti. Nekateri člani so pregledali popis župnij. Eden izmed njih je vprašal in dobil pojasnilo o Sovinjaku, drugi o Buzetu. Ti župniji sta namreč imeli italijansko manjšino, vendar sta bili uvrščeni med hrvaške, ker ni dosegala 10%.

Nova izdaja Capudrovega prevoda Božanske komedije

V ponedeljek, 4. novembra 1991, je bila v Mali dvorani Kulturnega doma v Trstu predstavitev nove izdaje Dantejeve »Božanske komedije«, ki jo je v slovenščino prevedel Andrej Capuder, profesor romanistike na ljubljanski univerzi, trenutno tudi slovenski minister za kulturo, izdalo pa jo je Založništvo tržaškega tiska. Kot je podčrtal prof. Alojz Rebula v svoji predstavitvi, ne gre le za ponatis že objavljenega prevoda, marveč za povsem predelano izdajo prvotnega besedila. Prevajalec sam je pojasnil, da je na skupnih 14.000 verzov 2.000 na novo prevedenih.

Urednik tržaške založbe Marko Kravos je uvodoma dejal, da ni slučaj, če je nova izdaja Dantejeve mojstrovine, ki prinaša sicer univerzalne vrednote, izšla v Trstu, na stičišču dveh kultur, romanske in slovanske.

Zajeto in lepo opremljeno knjigo je številnemu občinstvu (dvorana je bila za vse pretesna!) predstavil prof. Alojz Rebula, ki je globok poznavalec Danteja in njegovih slovenskih prevodov, saj je o tem napisal že svojo doktorsko disertacijo. Poudaril je veličino tega duhovnega ve-

likana 13. stoletja, obenem pa tudi navedel razloge (zgodovinske in idejne), zakaj je današnjemu človeku težko umljiv. O Capudrovem prevodu je dejal, da je med vsemi najboljši. Capudra je na koncu postavil ob Sovreta: z obema bo kasnejšim rodovom težko tekmovati.

Na koncu je z občutenimi besedami spregovoril še prevajalec sam. Dante bo ostal njegov spremljevalec do konca življenja, je dejal. Navedel je nekaj verzov iz uvodnega speva ter se pri tem navezal na misel o življenju kot nenehnem odhajanju.

Za glasbeni intermezzo sta poskrbeli Erika Slama (flavta) in Irena Pahor (viola da gamba) s skladbami 14. stoletja. Krajši odlomek iz Božanske komedije sta recitirala Vladimir Jurc in Lidija Kozlovič.

Na začetku prireditve je ga. Mirella Boncompagni prinesla pozdrav predsedstva italijanske vlade.

Ozračje v dvorani je bilo med predstavitvijo slavnostno. Čutiti je bilo, da ni šlo le za vsakodnevno »novost na knjižnih policah«, ampak za resnični praznik duha.

T.S.

Prenova in mladi

Široko razpredelnico in diagnozo med mladimi v odnosu do vere in Cerkev za koprsko škofijo je v Društvu slov. izobražencev predstavil in obravnaval g. Lojze Križnik. Razvidno je, da so opravili ogromno delo, saj so razposlali 4500 vprašalnih pol, od katerih obdelanih 851. Ker bi pa pregled teh odstotkov zahteval preveč časa in prostora, navajam od 39 zastavljenih vprašanj, samo nekatera bolj značilna: Kateri so vzroki verske brezbržnosti mladih? (Odgovorov 1611). Katere so naloge Cerkev? Ali so moralne zahteve krščanstva vprašljive? Zakaj mladi zapuščajo Cerkev? Kaj pričakuješ od svojega duhovnika? Kaj želiš, da Cerkev kot institucija stori za mlade?

Res je, kar dalje pravi g. Križnik, da je mladinska pastorala med prvenstvenimi nalogami Cerkev. Kakor je tudi res, da osebna karizma in zdrav čut sama ne bosta rojevala sadov brez strokovne usposobljenosti.

K povedanemu si dovoljujem nekaj pripomb, mislim na Avguština: ...»nadežuj jezero krotkosti«...!

Vzgoja je vedno bila težavna. Bog je tisti, ki vzgaja. Sejemo, ne da bi pričakovali sadove. Poznamo primere, ko so iz družinskih razvalin zrasli tudi pošteni ljudje. Potreben je spoštljiv prijateljski pristop do mladih.

Starejša generacija je rasla v razklanosti vojnih grozot in ni dorasla k plemenitejšemu vrednotenju za globoke medčloveške odnose, ki bi morali biti znak neomejene božje ljubezni. Premnogi imajo v temeljih zgrešeno pojmovanje o ljubezni in spolnosti.

V življenju ni nepomembnih dejanj, vse pomaga ali k rasti ali k nazadovanju. Mlade zanima in so dovezetni najprej za vse, kar je sredi življenja, v njihovi neposredni bližini. Življenja nam niso posredovali samo naši starši, temveč tudi vsi tisti, ki so me na poti življenja, v prisrčnem človeškem odnosu navdušili za to, kar je čisto in vzvišeno, kar lepo in resnično, in mi tako pomagali na poti do Boga.

F.V.

Nato je predsednik rekel: »Slišali smo, da so fašisti izgnali veliko vaših duhovnikov. Kako, da imate v vaši organizaciji (»Zboru«) 52 članov?«

Odgovor: »Že prvo leto pod Italijo je moralo oditi v Jugoslavijo veliko naših duhovnikov in je zaradi tega 60 naših župnij prišlo v roke italijanskih duhovnikov, ki so čez noč uvedli po cerkvah in župnijskih uradih italijanski jezik. Kasneje se je preganjanje še stopnjevalo in je zaradi tega ostalo v Istri majhno število naših duhovnikov. Naša organizacija je pošiljala hrvaške in slovenske fante v italijanska semenišča, vendar si je prizadevala, da bi ohranili narodno zavest. Tako je med našimi 52 člani večina mlajših duhovnikov.«

Potem je predsednik vprašal, od kdaj obstaja »Zbor duhovnikov«, in rekel: »Po popisu prebivalstva iz leta 1921 naj bi bilo v Istri 90.000 Hrvatov in 250.000 Italijanov. Kaj vam je o tem znanega?«

Odgovor: »Bilo je ravno obratno, namreč 90.000 Italijanov in 250.000 Hrvatov in Slovencev. V vsej Julijski krajini je bilo okoli 600.000 Slo-

vanov in sicer 350.000 Slovencev ter 250.000 Hrvatov.«

Vprašanje: »Kako ste prišli do teh števk?«

Odgovor: »Na podlagi cerkvene statistike.«

Zatem je predsednik začel spraševati o cerkveni statistiki: »Kdo jo dela, od kod podatki, kako se pride do njih, kdo tiska statistiko in v kakšni obliki itd.« Razložili smo mu, da jo tiska Škofijski ordinariat na podlagi popisa župnij in duhovnikov, ki tudi pošiljajo podatke o številu prebivalcev, družin in svoja osebna opažanja o stanju vernikov itd. Na vprašanje ruskega delegata: »Kdo daje podatke o tistih, ki niso verniki?«, smo odgovorili, da takih pri nas ni. Nato je predsednik vprašal, če bi lahko njihova komisija prišla do teh statističnih knjig (šematizmov). Obljubili smo, da jih bomo nekaj prinesli že naslednji dan. Člani komisije so pokazali veliko zanimanje in izrazili hvaležnost. Vsemu temu so pripisovali izreden pomen. Potem je predsednik vprašal: »Vam je znano, na kakšen način je bil opravljen popis prebivalstva leta 1921?«

Prihodnjič dalje

Zlati jubilej v Šmarjah

Zlatomašnik dr. L. Škerl pri mašni daritvi

Božje veličastvo ne prezira za svoje bivališče med ljudmi tudi skromne starodavne cerkvice, kakor je tista v Šmarjah pri Sežani. In dr. Lojze Škerl si je izbral prav to cerkev za uradno slavlje zlatega jubileja.

Starejša in mlajša generacija njegovih duhovnih sobratov, nekaj iz bližnje Sežane ter iz Gorice, so obkročili slavljence v prisrčnem vzdušju mašnega bogoslužja. Domačini so se polnoštevilno odzvali in skupno s pevci pozdravili jubilarca s tradicionalno: »Zlatomašnik, bod' pozdravljen«. Med mašo je dr. Škerl v kratkem nagovoru orisal svoj »curriculum« iz Germanika v Rimu. Posvečen je bil v Rimu, novo mašo pa je opravil v cerkvi nemških sester, škof Fogar je imel govor v nemščini. Razen nekaj najožjnih sorodnikov sta prisostvovala novi maši še tedanji študent in sedanji ljubljanski škof dr. Šuštar ter dr. Prešeren iz Rima; vsega skupaj okrog 15 oseb. Kdo ve, če je novomašnik kaj pogrešal slovenskih slavolokov in vsega onega, edinstvenega v naši novomašni tradiciji?

Rdečega talarja zavodarjev Germanika seveda ne nosi več, pač pa je nemška jezuitska vzgoja vtisnila dr. Škerlu neizbrisni pečat, dolga doba do zlate maše mu je ni prav nič okrnila. Kozmopolitski Rim bi ga bil lahko tudi sebi prilil. Trdno pa se ga drži nekaj kraške (ali trezne) slovenskosti, da mu je vsaka sapica ne more kar tako odpihniti. No, ja, romantičen dr. Škerl že po naravi ni, ob priliki zna tudi nekoliko zabruditi; kot škofovemu vikarju, v službi že 4 škofov, mu tega res ne moremo zameriti. Na zunaj skrivnostno vulkanski, pa se ga dijaki spominjajo kot razumevaločega in doslednega profesorja.

Božansko ljubezen, ki ga že 50 let oplaja po euharistični daritvi, zaslužitimo zlasti v bogatih mislih duhovne meditacije, ki jo po radiu poslušamo vsako jutro. Tako razumemo tisto tiho, vztrajno zvestobo duhovnika, ki vse silnice svojega duha posveča temu poslanstvu v neprestanem naporu samopremagovanja in odpovedi. Kje je kdaj umanjkal duhovnik, da bi ga ne bil nadomestil dr. Škerl? Koliko let že prihaja z Opčin v rojansko cerkev za sv. mašo ob 7. in to dan za dnem v vsakem vremenu, pozimi in poleti? Po odhodu g. Jožeta Gregorja (1949) je pripravil za prvo obhajilo, reci in piši, 60 otrok! Bil je desna roka škofa Santina za vse naše poti in zadeve. V težkih časih pri vodstvu slovenskih kolonij bil soustanovitelj Duhovske zveze, študijske ustanove Slovenika v Rimu, odgovoren pri Katehetskem uradu za slovenske šole, 30 let vodil radijske oddaje Vera in naš čas, odbornik Goriške Mohorjeve družbe, kanonik pri sv. Justu, stalni asistent

Društva slovenskih izobražencev, trezen in odločen je njegov poseg na področju časnikarstva in še in še...

Nemška skupnost iz ulice Giustinielli, kjer je nekaj let tudi maševal, se ga je ob zlatem jubileju hvaležno spomnila z voščili in ga obdarovala.

Slavnostno kosilo sredi sobratov duhovnikov je potekalo prisrčno domače; miza okrašena s čudovito ikobano, slavnostno svečo ter ogromno torto. Nekaj priložnostnih govornikov je vključilo med čestitke razne spomine iz dogodkov medsebojnega delovanja in ga seveda obdarili. Dobri pevci so se uveljavili z ubranim petjem in tako spodobno kronali lepo slovesnost.

F.V.

Cerkev v Šmarjah pri Sežani

Prehodno je zlati jubilej dr. Škerla počastilo že Apostolstvo sv. Cirila in Metoda ob praznovanju na Vejni. Vincencijeva konferenca pa se mu je zahvalila s slovesnostjo pri šolskih sestrah v ulici delle Doce.

V sredo, 30.10., so otroci iz kolonije in njih ravnatelj pripravili pester program pesmi ter recitacijo T. Curk »Zlatomašniku«. Predsednica Laura Abrami se je ob izročitvi darov še posebej zahvalila dr. Škerlu za njegovo skrb in asistenco pri Vincencijevi konferenci.

Nova slovenska zveza

V nedeljo, 12. maja, se je na ustanovnem zboru v Ljubljani konstituiralo združenje Nova slovenska zveza. Nova organizacija, ki se je zaenkrat opredelila kot društvo, povezuje udeležence medvojnega protikomunističnega odpora tako na vojaškem kakor na civilnem področju. Ime izvaja organizacija iz medvojnega Slovenske zveze, ki je združevala tiste demokratične sile, ki so hotele skozi dvojni vihar vojne in državljanske vojne rešiti demokracijo in svobodo za čas miru po vojni. Na ustanovnem občnem zboru je

Izvirno poročilo iz Amerike

Ameriški predsedniški kandidat

Letos sredi septembra smo pri Centru dobili najprej časopisni izrezek od znane urednice in narodne delavke v Chicagu Corinne Leskovar in kmalu nato še telefonski klic Vinka Lauterja, vodilnega Slovenca v Barber-tonu, kjer opozarjata na slovensko poreklo zveznega senatorja Toma Harkina, ki je razglasil svojo kandidaturo za predsednika Združenih držav Amerike. To je omogočilo takojšen postopek raziskovanja in preverjanja in zdaj lahko z vso zanesljivostjo posredujemo naslednje za vse Slovence nadvse razveseljive podatke. Thomas ali »Tom« Harkin je v resnici sin slovenske matere in se svojega slovenskega porekla dobro zaveda in ga tudi brez obotavljanja javno priznava.

KDO JE TOM HARKIN

Senator Harkin, eden sedanjih ameriških demokratiških predsedniških kandidatov, se je rodil 19. novembra 1939 v vasi Cumming, Iowa, kot sin irskega rudarja Patrika in slovenske matere Francke.

Obiskoval je katoliško srednjo šolo (high school) najprej v Dexterju in potem v De Moines, Iowa. Od najnežnejše mladosti je opravljal vsa mogoča dela: raznašal časopise, razvažal coca-colo, delal kot grabeni delavec, itd. Pozneje se mu je posrečilo dobiti od mornarice šolnino, da je lahko študiral najprej inženirstvo, kot oba njegova starejša brata, nato pa je predsedal na politične vede, ki jih je uspešno dokončal leta 1962. Zanimalo ga je vedno tudi letalstvo in od leta 1962 do 1967 je bil pilot velikih prevoznih letal v Vietnamu.

Ko se je vrnil v Ameriko, je v Washingtonu postal pomočnik kongresnika Neala Smitha, po večerih pa je študiral pravo na Katoliški univerzi Amerike. Leta 1972 je Tom kot demokrat prvič kandidiral za kongresnika v svojem domačem močno republikanskem okraju in je volitve izgubil. Ni pa izgubil svoje značilne korajže in vztrajnosti. Dve leti pozneje je postal spet kandidat in je z lahkoto zmagal. Odtlej so ga znova in znova izvolili v kongres, vse do leta 1984, ko je postal zmagoviti kandidat za zveznega senatorja, kamor je bil leta 1991 ponovno izvoljen.

Kot liberalni politik Trumanovega in Humphreyevega kova (in treba je podčrtati, da si ameriški in slovenski liberalizem nista kaj prida podobna) je Harkin služboval v vrsti važnih odborov, najbolj pa je znan kot pobudnik in avtor zakonodaje »American with Disabilities Act«, ki je prvič izdatno zagotovila vrsto pravic in ugodnosti telesno ali duševno prizadetim državljanom. Vseskozi je bil znan kot borec za pravice malega človeka, delavca in lastnikov manjših kmetij, ki so mnogokrat vkljub trdnemu delu družin propa-

bil izvoljen naslednji odbor:

- za predsednika je bil izvoljen dr. Tine Velikonja, zdravnik, sin Nartelja Velikonje;
- za podpredsednika sta bila izvoljena Ivan Habjan, inženir, in Polde Pristavec, inženir;
- tajnik društva je postal Stane Štrbenk, pravnik;
- v izvršni odbor pa so bili izvoljeni: Franc Hočvar, inženir; Pavel Kogej, profesor; Anton Koščak, uslužbenec; Jože Prhavic, inženir; Jože Podržaj, kmet, in Justin Stanovnik, profesor.

Tom Harkin

dale, medtem ko je država podpirala veleposestva mogočnih multimilionarjev. Kot ljudski politik, ki bolj kot kdor koli doslej kritizira politiko predsednika Busha, je Harkin eden tistih, ki bi mu po mnenju nekaterih opazovalcev morda le uspešno zagotoviti zmage ne le sebi, ampak tudi demokratiški stranki, ki je po porazu predsednika Carterja vse šibkejša v primeri z Reaganovimi in Bushovimi republikanci. Čas bo pokazal, ali bo naš slovenski irski Amerikanec v hudi tekmi za demokratsko imenovanje in za predsednika uspel. V vsakem slučaju pa postaja Harkin osebnost z vedno močnejšim vplivom v ameriški politiki — po desetletjih prvi ljudski tribun, ki mu uspeva razgibati in prepričati množice in ki se ga najhujše bojijo predvsem ameriški bogataši, saj le-ti po Harkinu največkrat vse preveč jemljejo in vse premalo nudijo narodu.

(Slovenian research Center of America)

Pokrajinski svet za Goriško

V Gorici se je sestel pokrajinski svet Slovenske skupnosti pod predsedstvom dr. Štefana Bukovca.

V uvodnem delu je deželni predsednik Marjan Terpin seznanil zborovalce z nedavnimi razgovori z italijanskim zunanjim ministrom De Michelisom v Trstu. Ocenil jih je za produktivno sila skromne. Poročal je še o sestanku s slovenskim ministrskim predsednikom Lojzeto Peterletom, ki je potekal v Kopru, in o srečanju, skupno s Korošci, pri predsedniku slovenske skupščine v Ljubljani dr. Bučarju, kjer so usklajevali besedilo nove slovenske ustave, seveda v točkah, ki zadevajo Slovence živče, izza meja matične države. Sledilo je poročilo deželnega svetovalca SSK Bojana Brezigarja o zadnjih ukrepih deželne vlade in deželnega sveta. Še posebej se je zaustraval ob deželnem zakonu, ki razdeljuje državni prispevek slovenskim kulturnim, prosvetnim in raziskovalnim ustanovam. O zadnjih stikih naše stranke z manjšinami in avtonomističnimi gibanji po Italiji je poročal deželni podtajnik dr. Andrej Bratuž, ki se je udeležil nedavnih posvetov v mestih Sassari in Cagliari na Sardiniji.

Široka razprava se je razvila ob poročilu vodečega predsednika, da je pokrajinski tajnik dr. Mirko Špacapan odstopil. Naposled je obveljala težnja, da naj do nadaljnjega goriški del stranke vodi podtajnik. Na vidiku je namreč deželni kongres in goriški del mora na svojem kongresu izbrati svoje delegate. Vsekakor dr. Špacapan ostaja še naprej na mestu pokrajinskega svetovalca in odbor-

Kolping, duhovnik vajencev, blažen

V nedeljo, 27. oktobra, je sveti oče razglasil za blaženega nemškega duhovnika Adolfa Kolpinga. Rodil se je leta 1813 v bližini Kölna v revni družini. Po končanem obveznem šolanju se je izučil za čevljarja. Šele z 28 leti se je začel pripravljati na duhovniški poklic in leta 1845 postal duhovnik. Poznal je težko življenje vajencev, zato je 6. maja 1849 ustanovil Združenje vajencev. Istega dne je Karl Marx otvoril prvi kongres nemške socialdemokratske stranke. Kolping je poznal Marxa in Engelsa in je imel z njima tudi razgovore. Prebiral je njune spise in kritično vračal njune ideje.

Kolping je ustanavljal domove za vajence, v katerih so našli drugi dom. Danes je po svetu 240 Kolpingovih domov. Kolping je vajence navajal k samovzgoji, pravi vernosti, k zaupanju v lastne sposobnosti, k veselju do življenja, čutu odgovornosti in k solidarnosti.

Bartolomej I. je novi carigrajski patriarh

Carigrajski patriarhalni sinod je 22. oktobra izvolil metropolita Bartolomeja I. za novega, 270. carigrajskega patriarha. Novi patriarh je star 51 let. Študiral je na Papeškem vzhodnem inštitutu in doktoriral iz vzhodnega cerkvenega prava pod mentorstvom slovenskega jezuita Ivana Žužka. Študiral je še v Švici in v Münchnu. Potem je bil odgovoren za patriarhovo tajništvo.

Po tradiciji vzhodnih pravoslavskih Cerkva ima carigrajski patriarh med njimi častno prvenstvo. V Turčiji je sedaj komaj 5.000 grških pravoslavnikov, še pred nekaj desetletji jih je bilo nad 200.000.

Patriarh Bartolomej I. je bil ustoličen v nedeljo, 27. oktobra.

nika, saj po mnenju večine, to mesto opravlja z izredno sposobnostjo in uspešnostjo v interesu vseh goriških Slovencev.

Beseda je tekla o občinskih statutih. Naša stranka je z velikimi napori dosegla, ob včasih žolčnem nasprotovanju vseitalijanskih strank, tako v goriški občini kot na pokrajini, nekaj bistvenih uspehov, vsaj kar se tiče tvornega obstoja slovenske skupnosti v teh krajih. Sodelovala je aktivno pri oblikovanju statuta v treh slovenskih občinah. O tem so poročali: za Doberdob Ernest Quinzi, za Sovodnje Branko Černic in za Števerjan Hadrijan Corsi.

Tajnik števerjanske sekcije Mirko Humar je seznanil svet z afero, ki je dvignila toliko prahu po vsej Italiji ob prepovedi bitja ure v zvoniku in uporabe zvonov v nočnih urah. Poudaril je dejstvo, da se je števerjanska sekcija SSK dosledno zavzemala za ohranitev stoletnih navad. Pri tem so ugotovili popolno nezanimanje sedanje števerjanske občinske uprave.

Svet je soglasno ostro obsodil vandalizem, ki so si ga privoščili misovski veljaki na slovenski šoli v Zgoniku ob brezbriznem obnašanju legalnih oblasti.

Svet se je odločno zavzel proti postavitvi šole finančnih stražnikov na letališču na Rojcah.

V splošni razpravi so delegati ugotovili, da se za slovensko manjšino v Italiji odpirajo nove razsežnosti in ugodnosti po osamosvojitvi in utrditvi slovenske države.

V Gorici, 1. novembra 1991.

Pokrajinski svet SSK

Slovenski kulturni klub (ul. Donizetti 3, Trst, vabi to soboto, 16. t.m. na večer z naslovom *V vrtincu vojne*. O dogodkih na Hrvaškem bosta govorila časnikar Saša Rudolf, ki o njih poroča za radio Trst A, ter za italijansko Tv, in študent Domagoj, begunec s Hrvaške. Začetek ob 18.30.

Mitja Volčič bo v soboto, 16. novembra, ob 18. uri imel na sedežu Trgovinske zbornice v Gorici, ulici Crispi 10, konferenco na temo: Razkroj sovjetskega imperija.

Sožalje

Ob tragični smrti Franke Ferletič izraža iskreno sožalje družini

Svet slovenskih organizacij

Ob nepričakovani in prezgodnji smrti žene in mame Franke, izreka občuteno sožalje in svojo bližino ODER 90.

Družini Ivan Černic ob izgubi žene in mame izreka sožalje SKPD Podgora.

Ob boleči izgubi Franke Ferletič Černic izrekajo občuteno sožalje obema družinama profesorji in učenci Slovenskega centra za glasbeno vzgojo E. Komel.

Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice izreka svojcem najgloblje sožalje ob tragični izgubi Franke Ferletič.

Sekcija sovodenjske SSK izraža sožalje možu Ninkotu, otrokom in sorodnikom ob izgubi drage žene Franke.

Društvo sovodenjskih krvodajalcev izreka članu Ninkotu Černicu iskreno sožalje ob izgubi drage žene Franke.

V tem težkem in žalostnem trenutku društvo »F.B. Sedej« iz Števerjana sočustvuje z družino Černic ob izgubi drage mame in žene Franke Ferletič.

Ob nenadomestljivi izgubi predrage Franke žalujemo in sočustvujemo z Ninkotom in njegovo družino uredniki Mladike

Člani cerkvenega pevskega zbora in drugi prijatelji in znanci iz Rojana izrekajo dr. Ivanu Černicu občuteno sožalje ob nenadni prezgodnji smrti ljubljene žene gospe Franke Ferletič!

Ob težki izgubi Dorice Černic izraža zbor Rupa-Peč možu Marjanu, sinu Simonu in hčerki Miriam iskreno sožalje.

Ob smrti Nadje Žerjal, veliki ljubiteljici zborovskega petja in hvaležni pevki, izraža občutno sožalje možu Aleksandru ter otrokom Mari, Petru in Ivanu

Zveza cerkvenih pevskih zborov Trst

Sekcija SSK za Števerjan izreka globoko sožalje svojcem z družinami ob izgubi drage mame, none in prababice Rozalije Gabrovec vd. Ciglič.

V petek, 8. novembra zvečer, se je v Novi Gorici zgodila huda in tragična nesreča, v kateri je izgubila življenje mlada Franke Ferletič por. Černic doma iz Doberdoba, hudo ranjena je bila Metka Klanjšček, lažje pa drugi dve sopotnici Nadja Nant ter Lučana Budal.

Vse štiri nekdanje sošolke so šle v Novo Gorico, da obudijo nekoliko spominov na dijaška leta, saj vsi to radi delamo. Franke je bila še isti večer prisotna v Palace Hotelu v Gorici, kjer je bila predstavitev knjige Domovina in svet, zbornik člankov o Tinetu Debeljaku. Franke je ob koncu večera še posnela nekaj razgovorov z udeleženci za tržaški radio. Saj smo jo vsi poznali kot sodelavko te radijske postaje in zlasti še kot voditeljico oddaj Na goriškem valu. Tudi v petek zvečer je začela pripravljati material za to oddajo.

Za sprostitev so vse štiri iz hotela odšle v Novo Gorico. Toda tam jih je čakala nesreča. Ko so z avtomobilom zavile proti Kromberku, neki avto z vso silo trčil v zadnji del njihovega avtomobila, da ga je obrnilo za 180%. Pri tem je bila Franke tako hudo ranjena, da je po prevozu v goriško civilno bolnico v prvih jutranjih urah izkrcavala; skrb goriških zdravnikov, ki so poklicali na pomoč tudi tržaške kolege, ni nič zalegla. Metka Klanjšček je prav tako bila precej ranjena in se zdravi v šempetrski bolnišnici, a je izven življenjske nevarnosti; ostali dve sopotnici sta bili iz bolnice odpušteni in se zdravita doma. Pogreb pokojne Franke je bil v Doberdobo v torek popoldne.

Franke je bila rojena leta 1952 v Doberdobo. Študirala je v domači vasi, nato v Gorici in dokončala slovenski licej. Vpisala se je na univerzo in postala profesorica slovenščine na slovenskih srednjih šolah. Bila je dobra in priljubljena profesorica. Toda ponudila se je možnost na tržaškem radiu, zato je službo zamenjala. Poročila se je s prof. Ninkom

V Marijinem domu, ul. Brandesia 27 pri Sv. Ivanu, bo v nedeljo, 17. novembra, ob 17. uri nastopila gledališka skupina iz Gorice

ODER 90

... z veseloigro

O žalostni princesinji

Avtor: Fran Milčinski

Režija: Franko Žerjal

DAROVI

Za pomoč Hrvaški: N.N. iz Rojana 500.000; A.B. (Sv. Ivan) 100.000 lir.

Za misijone: Franko Saksida od prodanih znamk 60.000, 15 am. in 20 kanadskih dolarjev.

Za Marijin dom pri sv. Ivanu namesto cvetja na grob Nadje Dolenc - Žerjal daruje Jelka Štrancar 50.000 in za cerkveni pevski zbor 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N.N. 50.000; Adrijana Krapež 10.000; družina Bizjak v spomin na Hilarijo Lipolt Čok 20.000 in v spomin na Pepko Sosič vd. Dolenc 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob predrage prijateljice Nadje Dolenc Žerjal v hvaležen spomin darujeta Mirjana in Nino Parovel za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 150.000 in za cerkveni pevski zbor z Opčin 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob predrage Nadje Dolenc Žerjal za Marijin dom pri Sv. Ivanu: Ema Adami 20.000; Angela Mljajč 10.000; Darinka Cusina 10.000; Pavla Adami in Gianna Ostrouska 50.000; Mimi Kobal 50.000; Darko Kobal in Zinka Cerkevnik 100.000; Luciano in Arjana Živic 50.000; Anton Korsič 50.000; Lija

Černicem in imela tri otroke, najstarejši ima deset let, najmlajši pa 4 leta in pol. Z družino je živela na Opčinah, toda srce jo je gnalo domov v Doberdob, kjer še živijo njeni starši. Zaradi tega sta si z možem zgradila v Doberdobo hišico in se preselila tja.

Njena tragična smrt je hudo prizadela ne samo njeno družino, temveč vse naše narodno občestvo na Goriškem. Vsi po njej žalujemo in bo težko napolniti luknjo, ki jo je zapustila.

Iz srca izrekamo sožalje možu Ninkotu, otrokom, staršem in vsem ostalim sorodnikom.

Koristna diskusija

V četrtek, 31. oktobra, se je vršilo v dvorani občinskega sveta v Ronkah srečanje - diskusija na naslednjo temo: Pravica do rabe slovenščine pred sodno oblastjo in javno upravo. Posvet so priredili kulturno-rekreacijsko društvo Jadro in Krožek za socialno-politična vprašanja Anton Gregorčič. Pred diskusijo pa je družbeno-politično društvo Edinost postavilo v občinski knjižnici na ogled razstavo dokumentov, ki pričajo o pravici pripadnikov slovenske manjšine do rabe slovenskega jezika v odnosih z upravnimi in sodnimi oblastmi. Za razstavo in posvet je dala pokroviteljstvo občina Ronke, pristopili pa so tudi dežela Furlanija-Juljska krajina, pokrajina Gorica, SSO, SKGZ, goriško sodišče in kazenska zbornica v Gorici. Uvod posveta in pozdrav sta imela predsednik »Jadra« Karlo Mučič in predsednik »A. Gregorčič« Renco Frandolič. Sodelovali pa so sen. Nereo Battello, novinar Ivo Jevnikar, prof. Samo Pahor in odbornik občine Ronke Francesco De Benedittis, ki je vodil občinsko komisijo za formuliranje statuta, kot je predvideval zakon 142/30. Večer je lepo uspel, ker je množično občinstvo sledilo z zanimanjem raznim poročilom in ker je v drugem delu pristopila k mikrofonu marsikatera vidna oseba bodisi iz našega zamejskega prostora kot iz Slovenije.

K.M.

ZAHVALA

Župnijska skupnost iz Nabrežine se iskreno zahvaljuje društvu Rupa-Peč za lepo uspeli koncert v nedeljo, 10. novembra, z naslovom »S pesmijo skozi cerkveno leto« z voščilom ponovitve v drugih krajih. Bog Vas živi!

TRST

Hvaležnica v stolnici sv. Justa v Trstu

Velika udeležba pri letošnji hvaležnici dokazuje, da se je ljudem priljubila in da radi pridejo zraven. Želijo se srečati s svojim škofom in se skupno z njim zahvaljevati Bogu za vse darove. Letos nam je Gospod naklonil izredno lepo vreme.

IZ ŠKOFOVEGA GOVORA

»Ko danes pojemo Gospodu slavo, nam srce prekipeva od hvaležnosti za dar letnih časov, sonca in vode, zemlje in njenih sadov. Neskočni božji dobrotljivosti bi se radi oddolžili, toda naše dejanje je skromno in ponižno, kot je bilo dejanje vdove in evangelija.« ...

»Na svetu je ljubezen najvišja vrednota. Lastna izkušnja nam pravi, da ni njej enake, zato je Jezus obljubil, da nam jo vlije, če ga zanjo le iskreno prosimo.« ...

G. škof Bellomi potem pove, s kakšnimi čustvi delimo miloščino: »Kristjani se lahko navzamemo določenih napak, ki postanejo sčasoma krinka za čednost. Tako lahko ljubimo iz navade, dajemo, oziroma si domišljamo, da dajemo miloščino, ne da bi pri tem globoko sočustvovali s prizadetim in se vživljali v reveža, ki še bolj potrebuje ljubezni.« ...

»Obveza, ki jo pred Bogom ponovno sprejemamo, naj bo dejanski dokaz naše sinovkse hvaležnosti, ki jo danes enodušno izražamo njegovi očetovski dobrohotnosti.« ...

PRINAŠANJE DAROV

Pri darovanju je vzbudilo zanimanje prinašanje darov zemlje. Vseh prinašalcev je bilo 17, oziroma še nekaj več, ker sta morala nekatere košare polnih raznih dobrot nositi dva. Med darovi smo videli raznovrstno zelenjavo, pa tudi steklenice vina, žganja, potico, kruh in še marsikaj drugega se je skrivalo v košarah, kar je ušlo očem. Največ darov je prišlo iz Mačkolj, a tudi iz drugih krajev. Gospod škof je darove sprejemal in se s prinašalci pogovoril.

BOGATA POVEZAVA MAŠNIH DELOV

Za primerno in bogato povezavo je poskrbel in jo napovedoval g. Jožko Gerdol. Uvedel nas je v začetek maše, razložil pomen naših darov. Pri napovedi očenaša se je posebej ustavil pri besedah: Kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom. »Torej Oče nam bo odpustil toliko, kolikor mi znamo odpustiti svojim dolžnikom. Od nas je pravzaprav odvisno odpuščanje naših dolgov po nebeškem Očetu. Kako težka, kako kričeča, nasprotna našemu vsakdanjemu življenju je ta svečana pogodba z Bogom!«

Pri napovedi pred zahvalno pesmijo je lahko vsakdo našel samega sebe: »Hvala, Bog za vse: kar si nam dal. Hvala za življenje, hvala za

vero, hvala za starše, za dom, za svojega življenjskega druga, hvala za otroke, ki si mi jih zaupal - hvala za učitelje-vzgojitelje - hvala za naše duhovnike, ki skrbijo za versko rast v naših župnijah - hvala za našega škofa...«

SKLEPNE MISLI

Petje pri hvaležnici je bilo letos zelo bogato in pestro. Dopolnjevalo in prepletalo se je petje zbora Novega sv. Antona z udeležbo drugih pevcev, otroškega zbora »Kresnice« pod vodstvom s. Karmen in mladinskega zbora dr. Zvoneta Štrublja. Do veljave je prišlo tudi ljudsko petje.

Vodstvo skatov se potrudilo, da vsako leto povabi skavte v stolnico. Vsako leto jih je bilo veliko, letos morda še več. Ustvarili so častni špallir - od cerkvenih vrat do oltarja. Poskrbeli so tudi za primerne mašne prošnje.

Priznanje in zahvalo zasluži voditelj Slovenskega pastoralnega središča v mestu Marij Gerdol, ki je potek slovesnosti skrbno pripravil. Za vse je poskrbel.

Upam si reči, da je bila letošnja hvaležnica v stolnici sv. Justa najlepša od vseh dosedanjih.

Zbrana miloščina je letos namenjena v pomoč hrvaškim beguncem.

SZ

Misijonska prireditev v ulici Risorta

Zvesta svoji misijonski tradiciji je Marijina družba v ulici Risorta tudi letos poskrbela za lep kulturno informativni spored. Naš priljubljeni zbor od sv. Antona je pod vodstvom g. Edija Raceta najprej zapel vrsto narodnih. Za versko izbrušeno pevsko točko so upravičeno izzvali tople aplavze.

Za duhovno misijonsko srečanje pa je odgovorni voditelj povabil bivšo laično misijonarko Terezijo Srebrnič. V dobri uri predvajanja izvornih diapozitivov in živahno besedo nas je spremljala po svojem delokrogu afriške države Mali. Približala nam je tako zvrhano mero svojega preskušane apostolata ljubezni in kompetence.

Mladi študentje iz Števerjana pa so pritegnili pozornost z dobro pripravljenim recitalom o škofu Baragi. Poleg tega da so se o svetniškem kandidatu tudi sami resno angažirali, so tudi nam priklicali v spomin in razmišljanje o dolgo trajajočem procesu za Baragovo proglasitev blaženim.

Levji delež pri vsaki misijonski prireditvi ima seveda tudi srečolov. Organizacija, zbiranje dobitkov, oštevilčenje in vodstvo za dober uspeh srečolova niso malenkosti. Na srečo se požrtvovalne osebe te dejavnosti niso ustrašile in tako prispevale k zaokroženju sredstev v prid misijonom.

F.V.

Dne 9. t.m. nas je zapustila naša draga mama

Nadja Dolenc por. Žerjal

Žalostno vest sporočajo mož Aleksander, hčerka Mara z Borisom in malim Borutom, sinova Peter z Eriko in Ivan, brat Uči z Marico ter ostalo sorodstvo.

Od nje smo se poslovili v torek, 12. t.m., na openskem pokopališču. Topla zahvala naj gre č. g. duhovnikom za krščanske pogrebe, pevskega zboru, nosilkam in nosilcem cvetja in sveč ter vsem, ki ste jo kakorkoli počastili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi gospodu Tonetu Kostnapflu za tople besede v imenu Zveze cerkvenih pevskih zborov.

Svoji

Trst, Opčine, 13.11.1991

Goriški župan misli odstopiti

V goriškem občinskem svetu so se stvari zapletle. Načrt župana dr. Scarana, naj se na letališču zgradi šolski center za finančne stražnike, je občinski svet z večino glasov zavrnil. Proti so glasovali tudi številni svetovalci večine. Dr. Scarano je to vzel kot nezaupnico in je zaradi tega poslal pismo o svojem odstopu. Za dokončni odstop bo pa počakal, da občinski svet odobri bilanco za leto 1992.

Številni pa še upajo, da bo župan svojo odstavko preklical.

Rupa

Dorica Pavletič

Pogreb mlade matere. V torek, 5. novembra, smo pokopali mlado Dorico Pavletič, ki ni še dopolnila 40 let. Bila je hči Nikota Pavletiča, nekdanjega rupenskega organista. Med nami je zrastle, med nami živela. Tukaj si je ustvarila tudi družino, ko se je poročila z Marjanom Černicem, znanim goriškim zoboteknikom. Z njim je imela dvoje otrok, ki jo bosta sedaj najbolj pogrešala. Toda prišla je neizprosna bolezen, ki je tudi njena mladost in skrb domačih in zdravnikov nista mogla premagati. Pogreba v domači cerkvi se je udeležilo izredno veliko ljudi z vseh strani. Vsi seveda v cerkev niso mogli, pač pa smo bili vsi združeni na pokopališču. Med mašo je pel domači pevski zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka; zbor je zapel tudi na pokopališču, tako v mešani zasedbi kot v moški. V cerkvi so somaševali štirje duhovniki, prijatelji družine in njenih otrok.

Draga Dorica, počivaj v božjem miru, otrokoma in možu Marjanu pa izražajmo sožalje vsi vaščani.

Štandrež

Zahvalna nedelja. Kakor vsako leto smo tudi letos preteklo nedeljo kar slovesno in doživeto praznovali dan zahvale dobremu Bogu in dobrim ljudem ob številni udeležbi vernikov. Najprej smo se zbrali v lepo okrašeni cerkvi pri najlepši zahvali, ki je prav daritev sv. maše. Naše mlade pevke, oblečene v narodne noše, so v lepo pripravljenih koških prinesle poljske pridelke in jih pri darovanju poklonile pred oltar. S tem so pokazale v imenu vse naše vasi priščno hvaležnost Bogu, največjemu dobrotniku, za vsakdanji kruh in za neštete njegove darove, ki jih vedno uživamo.

Vse bogoslužje je spremljalo ubrano petje mešanega pevskega zbora, kateremu se je sredi maše pridružil s primerno pesmijo tudi mladinski zbor. Pri sv. obhajilu so številni verniki pobožno prejeli tudi nebeški kruh.

Ob koncu je zadonela mogočna zahvalna pesem in se dvignila proti

nebu. Po maši se je nadaljevalo zahvalno praznovanje še pred cerkvijo, kjer so, kot po navadi, naši kmetje pripravili okrašen voz, poln poljskih pridelkov. Tam jim je mladinski zbor občuteno zapel tri pesmi v čast in zahvalo. Nakar so sledili blagoslovi pridelkov, kruha in vina ter kmetijskih strojev. Naši kmetje so vsem prijazno ponudili še dobrega kruha in vina. Vsi smo imeli vtis, da živimo še v nekdanjem Štandrežu, povezani v prijaznem sožitju kot je bila stara tradicija naše vasi. Poskrbimo, da ohranimo lepe navade naših prednikov v ljubezni do naše zemlje in naših ljudi.

Sovodnje Odobren proračun 1992

V torek, 29. oktobra, je sovodenjski občinski svet soglasno odobril proračun za leto 1992, ki znaša 3.496 milijonov lir. O postavkah smo že poročali. Ostale so iste od lanskega leta, razen postavke za pokritje kotališča na Peči (200 milijonov lir). V proračunskem letu 1980 je na tej postavki bilo 301 milijonov lir. Deset let kasneje je v proračun prišel tudi večnamenski socialni center (480 milijonov lir). Za leto 1992 znaša ta postavka 291 milijonov lir. Ob teh in drugih postavkah ter njihovim zneskom se je zaustavil načelnik svetovalske skupine SSK Černic in jih primerjal s prejšnjimi leti, ki so bile v glavnem le prenešene na prihodnja leta. Zato je upravičeno podvomil v njihovo uresničitev. Tokrat je odbornik Petejan jasno razčlenil svoje programsko poročilo, kar daje upanja, da bo uprava ta program tudi izpeljala do konca. Zato se je skupina SSK odločila, da bo za tak program in proračun glasovala za razliko prejšnjih let, ko se je (upravičeno) vzdržala glasovanj. Černic je pojasnil, da je njegova skupina pripravljena tudi po politični poti prispevati k pridobivanju finančnih virov. Na to Černičevo izvajanje je podal stališča svoje »barve« svetovalec Kuštrin.

Na isti seji je bil odobren tudi triletni finančni načrt (1992-94) predvidenih posegov občine.

Remo Devetak

Občinski odbor je na seji dne, 5. novembra, izglasoval resolucijo, s katero ostro obsoja napad neznanec na osnovno šolo v Zgoniku, poziva pristojne oblasti k potrebni budnosti in da se odkrijejo storilci ter se preprečijo slična divjanja, v bodoče Italija pa naj izdela obljubljeni zaščitni zakon za slovensko narodno skupnost.

— **Kar udari me, toda prej me pošlajaj.** (Plutarh)

Mnogo prezgodaj nas je zapustila draga žena, mama in sorodnica

Franka Ferletič por. Černic

Vsem, ki so z nami sočustvovali, molili in darovali v razne dobrotelne namene se najtopleje zahvaljujemo

Ninko, Andrej, Mateja in Ivana ter ostali sorodniki

ZAHVALA

Ob smrti naše drage

Dorice Pavletič por. Černic

se iz srca zahvaljujemo duhovnikom-somaševalcem, pevskega zbora Rupa-Peč za petje v cerkvi in na pokopališču, vsem darovalcem cvetja in v dobre namene, kakor tudi zdravstvenemu osebju splošne goriške bolnice.

Družina in ostalo sorodstvo

Rupa, 5. novembra 1991

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

CECILIJANKA

33. revija goriških pevskih zborov

Sodelujejo tudi zbori iz Furlanije-Juljske krajine, Slovenije in Koroške.

Gorica - Katoliški dom

Sobota, 23. novembra ob 20.30

Nedelja, 24. novembra ob 16. uri.

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO E. KOMEL - GORICA
IN GLASBENA MATICA - GORICA

Mozart in Dvorak v komorni glasbi

v soboto, 16. novembra 1991 ob 20.30

Ensemble pro musica iz Salzburga

v sredo, 20. novembra 1991, ob 20.30

Oba koncerta bosta v Katoliškem domu v Gorici.

DAROVI

Za Oder 90 Mirjam O. Prašnik namesto cvetja na grob Dorice Černic 50.000 lir.

Jela in Marjanka Krpan namesto cvetja na grob Dorice Paoletič in Černic za cerkev sv. Ivana 50.000 lir in za ODER 90 50.000 lir (skupaj 100.000 lir).

Namesto cvetja na grob Dorice Pavletič in Černic darujeta Nada in Bruna za cerkev sv. Ivana 50.000 lir.

Ob smrti Dorice Pavletič por. Černic so namesto cvetja na grob darovali njeni vaščani in drugi naslednje vsote:

Za Katoliški glas: Marjeta Ušaj 50.000 lir.

Za cerkev v Rupi: družina Klemše 50.000 lir; družina Batistič, Rupa 8, 50.000 lir; družina Batistič, Rupa 10, 50.000 lir; družina Ferfolja 50.000 lir;

Za novi križev pot v Rupi: Nadja in Joško 50.000 lir; družina Klemše 50.000 lir; Olga 30.000 lir; Ana Kumar 30.000 lir; družina Kovic Ivo 50.000 lir.

Za cerkev na Peči: Metoda Čevdek 50.000 lir.

Za pevski zbor Rupa-Peč: družina Korsič 150.000 lir; družini Abram in Frattini 200.000 lir; Aleš in Albert 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Dorice Pavletič-Černic: za gabsko cerkev 100.000 lir družina Černic št. 40.

Za novi križev pot v Rupi: N.N. namesto cvetja na grob pokojne Dorice Pavletič 30.000; družina Kosič Karlo in Ana 50.000; v isti namen boter Lenart 100.000 lir.

Za goriške skavte: namesto cvetja na grob Dorici in Franki daruje družina Špacapan Bernard 200.000 lir.

Za Olympijo: Ida Komjanc v spomin sošolke Franke Ferletič 100.000 lir.

Za cerkev Sv. Ivana Go: namesto cvetja na grob Franke Ferletič por. Černic N.N. 50.000 lir.

Za slov. Karitas: M. Š. Mavhinje 20.000 lir.

Za popravila cerkve sv. Uršule v Logu: Zofija Žuljan, Ricmanje, v spomin pok. staršev 50.000 lir.

Boža in Silvano Dobrila, v spomin na pokojne starše Kuret in Dobrila 100.000 lir.

Za Katoliški glas: B.B. v hvaležen spomin pok. Franke Ferletič 50.000; v počastitev spomina drage matere sin Edvard in hčerki Marica in Valerija 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N.N. Rupa 100.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: Družina Černic 100.000 lir; družina Turus 50.000 lir.

Za športno združenje Soča: J. Pavletič 100.000 lir; družina Černic 100.000 lir.

Za Katoliški dom: Druž. Černic 50.000 lir; Fonda - Ts. 20.000 lir; Repčevi - Miren 150.000 lir.

Za Katoliški glas: Družina Govek - Orehovje 100.000 lir.

Za Olympio: Ida in Nikolaj 100.000; Agata in Marko 50.000; N.N. Števerjan 100.000 lir.

Za cerkev v Štandrežu: v spomin na pok. Vilkota Cingerli daruje Milka Nanut 70.000, sosedje družine Lutman 100.000; v spomin na pok. Marija Stechina darujeta družini Breščak 100.000; Tiziana, Daniela in Nadja 75.000; druž. Šuligoj Rudi 100.000 za maše; v spomin na pok. iz druž. Brajnik na Skalcah daruje Julka Brajnik 50.000 za večno luč in 50.000 za cerkev.

Za Hrvaško Karitas: Ivan in Franka Ussai 100.000 lir.

Za ŠZ Soča: druž. Maraž, Rupa 50.000 lir.

Za slov. Karitas: družina Kosič A. 150.000 lir.

Za Zavod šolskih sester v Trstu: ob zlati maši msgr. dr. Škrla darujega 50.000 lir dr. Marko in Marija Udovič.

Za mis. Ivana Štanta: N.N. v blag spomin pok. Fani Klanjšček 100.000 lir.

Za misijone: Matilda daruje za pokojne iz njene družine 50.000 lir.

Za slov. Karitas: R.P. Vižovlje 40.000; ob koncertu zbora Hrast iz Doberdoba in orkestra Opera giocosa v cerkvi sv. Ignacija v Gorici 710.000 lir.

Za pomoč Sloveniji: Dušan Kerže 50.000; trgovina Kerže 50.000; trgovina Fortunato 10.000; mesnica Predan 10.000 lir.

V spomin na pok. moža Pepija Sirka daruje H.K.S.: za novi dom na Sv. Gori, za Katoliški glas, za Katoliški dom in za Zavod sv. Družine po 50.000 (skupaj 200.000 lir.)

Za Hrvaško: Vilma in Ramiza v spomin na pok. Davora 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: v spomin na pok. starše Šajn, Emilija in Marija 200.000; Slovenka iz Francije 200.000; Ana Furlan 50.000 lir.

Za sestro Miklavčič: Marija Kenda 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Valerija Mohorovičič, Ricmanje v spomin pok. moža Stanka 30.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Dilena 100.000; De Corradi 100.000; Ciabatti 40.000; Pertot 10.000; G.J. 15.000; A.D. 12.000; Šemec 10.000; Koželj 10.000; Pertot 15.000; Terčon 10.000; Caharija 30.000; Frandolič 10.000; Metlikovec 5.000; Conti 25.000; Orzan 100.000; Pertot 90.000; Pangos 90.000; Zaharija 200.000 lir.

radio

Spored od 17. do 23. novembra 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Blisk.« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Državne meje in družinske usode. 14.10 Janez Povše: Slovenski obračun s samim seboj. 17.00 Krajevne stvarnosti: Z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Moč tišine - 9. oddaja: Marij Kogoj, kozmični anarhist. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 »Dober nasvet,« izbor humoresk Evgena Jurča. 12.00 Umetniki pred ogledalom. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Srečanje oktetov Primorske v Ricmanjih. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Možiček Kopitjaček.« 16.00 Mi in glasba. Skupina Gallus consort. 17.10 Jože Plečnik, slovenski svetovni arhitekt. 17.30 Mladi val.

Torek: 11.30 Homer: »Odiseja,« epska pesnitev. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Srečanje oktetov Primorske v Ricmanjih. 14.00 Poročila in deželna kronika. 16.00 Mi in glasba. Skupina Gallus consort. Četrty koncert iz niza Repentabor. 17.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda.

Sreda: 11.30 Homer: »Odiseja,« epska pesnitev. 12.15 Slovenska lahka glasba. 12.40 Srečanje oktetov Primorske v Ricmanjih. 13.25 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (1. del). 14.10 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (2. del). 16.00 Mi in glasba. Slovenski solisti v Mozartovih skladbah. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Jugoslavija po letu '45.

Četrtek: 8.10 Slovenski vojaki v 1. svetovni vojni. 11.30 Homer: »Odiseja,« epska pesnitev. 11.45 Priljubljene melodije. 12.00 Skozi tančico molka. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Srečanje oktetov Primorske v Ricmanjih. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.00 Arhipelag Goli. 16.00 Mi in glasba. Ob Gallusovem letu. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Halo, dober dan! Tu 362875. 11.30 Homer: »Odiseja,« epska pesnitev. 4. del (ponovitev). 12.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Srečanje oktetov Primorske v Ricmanjih. 13.25 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Kje je pristalo letalo?« 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 16.00 Mi in glasba: altistka Marta Valtič, pianistka Anna Luci Sanvitale, violinistka Manuela Manfio v našem studiu. 17.10 Kulturni dogodki. 17.40 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Slovenska lahka glasba. 9.30 Zdravniški nasveti. 10.10 Repentabor - glasbeni popoldnevni stare in sodobne glasbe. 11.30 Homer: »Odiseja,« epska pesnitev. 5. del (ponovitev). 12.00 Krajevne stvarnosti: Rezija in Kanalska dolina. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.20 Evergreeni. 16.00 Mi in glasba. Mladi tržaški pianisti. 17.10 Alpe Jadran. 18.00 Janez Povše: Slovenski obračun s samim seboj.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgoški oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA